

דעם רבינ'ס

עיוכס

דער ריינער קוואל

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

עזרא הסופר גייט אונעק פון די וועלט (ר' נתן האט דאס געמיינט אויף זיך אליין) און טריף פסול איז זיך מתגבר אזוי פול מאל ווי ס'איז היינט דא אלפים ורבבות טרייף פסול! נאר איך האף אז איין בלעטל פון רבי'נס ספרים וועט זיין א תיקון פאר אלס דינג. נו זאג איך איך אן; אייער באשעפטיגונג זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים - ס'זאל זיין "פוצו מעינותיה חוצה", איהר זאלט זיין שטארק מיט געלט, מיט רצון, און מיט טרחה!"

רבי נתן האט באלד דערנאך זיך אנגעטון זיין טלית ותפילין מיטן גאנצן כח און געזאגט סליחות. ווען מען האט געליינט אין דער תורה "ויחל משה" האט ער זיך צעוויינט. נאכן דאווענען האט ער געלערנט אינעם גרויסן שלחן ערוף מיט אלע מפרשים, דערנאך האט ער געזאגט פאר ר' נחמן בן ר' עוזר: "גיב מיר דעם כל טוב", האט ר' נחמן נישט פארשטאנען וואס ער מיינט, האט אים ר' נתן געזאגט: "גיב מיר דעם תנ"ך דאס איז דער "כל טוב"."

רבי נתן האט זיך אנגערופן: "טאמער עס וועלן קומען צוויי מענטשן און טאנצן מיט א פידל פאר מיר וועט עס מיר זייער מחיה זיין." שפעטער האט רבי נתן געבעטן פון ר' יצחק ער זאל אים ברענגען די קיכל פון שבת און האט געגעסן בדחא א כזית, מיט אביסל יוך און אביסל צימעס. דערנאך האט ער געבענטשט ברכת המזון, ביים בענטשן האבן די תלמידים געהערט ווי ער זאגט "הרחמן הוא ומשיח לנו קדושת ארץ ישראל".

ברסלב ערב שבת קודש פרוש ויגש צום עשרה בטבת יאר תר"ה. עס הערשט אינדרויסן אין גאס א ביטערע קעלט און פינסטערניש. אין איינע פון די שטאטישע הייזקעלעך זיצט דער "מח" פון די וועלט, מורנו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב - דעם רבי'נס גרעסטער תלמיד - ארומגענומען מיט זיין הייליגע חבריא און שפיץ שטייט זיין געטרייער משמש נאמן און תלמיד מבהק ר' נחמן פון טולטשין, זיין זון ר' יצחק און נאך חשוב'ע תלמידים. ר' נתן רעדט זיינע הייליגע רייד וואס איז אזוי ווי זיין לעצטע צוואה: "ענק זאלן זיך האלטן צוזאמען מיט גרויס ליבשאפט!"

רעדנדיג זיינע לעצטע דיבורים אויף די וועלט רופט ער זיך פלוצלינג אן: "וועלכע דריי צרות איז געשען חדש טבת?" די תלמידים האבן נישט געדענקט צו זאגן און ר' נתן ענטפערט: "א עזרא הסופר איז נפטר געווארן (ב) די הייליגע תורה איז געווארן איבערגעטייטש אויף יוונים (ג) די שטאט ירושלים איז צובראכן געווארן און דער מלך בבל האט איר איינגענומען." רבי נתן האט ממשיך געווען צו מסביר זיין זיינע רייד: "נו אז

אונזער גרויסקייט,

אונזער שיינקייט

אין יאר תר"ד האט ר' נתן חתונה געמאכט זיין זון ר' נחמן מיט די טאכטער פון הרה"ח רבי ישראל פון שטאט ליפאוויץ, דאס איז געווען איין יאר פאר ר' נתן איז נסתלק געווארן.

ווען עס געקומען נענטער צום טאג פון דער חתונה, איז ר' נתן געפארן באגלייט מיט עטליכע פון אונזערע לייט צו דער חתונה. עס איז דעמאלט געווען א מנהג אז די עלטערן פון די כלה און זייער משפחה זענען ארויס אינדרויסן פון שטאט צו גיין אנטקעגן דעם חתן מיט געזענג. ווען

די מתנגדים די איינוואוינער פון שטאט האבן געהערט אז ר' נתן קומט צו פארן, זענען זיי ארויס מיט שטעקענעס און שטיינער אים צו מקבל פנים זיין... און אזוי איז ליידער געשען, ווען ר' נתן מיט זיין זון דער חתן, זענען געקומען נענטער צום שטאט, זענען די מתנגדים אים באפאלן.

ר' נתן האט צוגעזען די קולות און געשרייען וואס איז דארט פארגעקומען, איז ער זיך געגאנגען אין א זייט, צום נאנטן וואלד, ווען אינצווישן איז דער מחתן ר' ישראל געגאנגען צו די פאליציי סטאנציע, וואו די אפיצירן זענען טאקע געקומען אפשטעלן אז די חברה זאלן נישט קענען שלאגן און פארפירן.

ווען די קריג האט זיך אפגעשטעלט האט דער געטרייער גבאי פון ר' נתן ר' נחמן טולטשינער באמערקט אז ר' נתן איז נעלם געווארן, ער האט גלייך פארשטאנען אז ר' נתן געפינט זיך אין... וואלד, ער גייט אריין טיף אין וואלד און זעט, ווי ר' נתן זיצט אין וואלד און רעדט צום אויבערשטן...

ער לייגט צו אן אויער און הערט ווי די ווערטער קומען ארויס פון ר' נתן'ס הייליגע מויל: "... רבונו של עולם, וועלכער מחתו האט אזא קבלת פנים ווי מיינע? אז א וואסער טרענגער מאכט חתונה א קינד, האט ער אזא קבלת פנים? איז דאך דאס נאר דערפאר וייל איך רעד פונעם רבי'ן".

ר' נתן האט זיך דאו געטרייסט מיט דעם פסוק וואס דער רבי איז מבאר אין תורה ס"ו "שעקר גדלתנו ותפארתנו של כל היראים והכשרים יהיה רק לעתיד לבוא" וואס דער רבי האט דאס געזאגט אויך אויף זיך און אויף אונזערע לייט. ר' נתן הייבט אן זינגען די ווערטער מיטן באוואוסטן ניגון פון אשת חיל "אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט מען זעהן ווען משיח וועט קומען, אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט נאר זיין אויף יענער וועלט".

ר' נתן גייט יעצט צוריק צו זיין וואגן און פארט אריין אין שטאט און די חפה איז געשטעלט געווארן כדת וכדין.

זעט באשעסער באווייט וואונדער
פאר זיינע איבע קינדער

פֿליסן.

דערשטראקענערהייט האב איך אנגעקלינגען און
עסקו וואס קען זיך אויס אין די ענינים צו פֿרעגן
וואס צו טון? ער האט מיר געזאגט אז איך מוז
אריין אין שפיטאל. "אפֿשר קען איך עס אייך
ווייזן?" האב איך אים געפֿרעגט.

אויסגעטראטענעם וועג

ביי אונזער חנופה מסכה, ביים שפילן א שפיל
אין חדר האבן אונז געהאט זייער א שווערע וועג
און קיינער פון מיין פֿתה האט עס נישט געקענט
מאכן, האב איך געבעטן דער אויפערשטן און איך
האב עס געקענט מאכן.

משה ישראל

מאנסי

"יש מקוה יש תקוה!"

לכבוד די ארויסגעבער פון דער ליכט. איך וויל
ענק דערציילן א שיינע מעשה וואס איך האב
געהאט די וואך:

זאת חנופה. דער חנופה גייט שוין באלד פארביי.
דער רבי זאגט אז ווען דער יום טוב גייט פארביי
איז עס נישט ארויס נאר אריין. דאס מיינט אז
אלע גוטע השפעות וואס דער יום טוב האט אונז
געברענגט איז אריין אין אונז.

מיט די געדאנקען האב איך אנגעגרייט די מנורה
פון דעם אונטערשטע נאכט פון חנופה. איך
האב גענומען די גלעזעלעך פון די מנורה עס צו
רייניגן און אויסוואשן און בום!!! איין גלעזל האט
געפלאצט אין מיינע הענט און מיר געמאכט א
טיפער שניט אין פינגער. בלוט האט אנגעהויבן
צו גיסן. איך האב עס פֿעסט צוגעהאלטן אבער
אן ערפאלג. די בלוט האט נישט אויפגעהערט צו

"איך בין נישט אין געגנט", האט ער געענטפערט.

וואס טוט מען? אריינפארן אין שפיטאל איז נישט
ווי פארן צו א פארק... איך האב געקלינגען א
צווייטן עסקו, אפֿשר וועט ער האבן א בעסערע
עצה.

"איך קען דיר עפעס ארויפלייגן אויף דיין
פינגער", האט דער עסקו באשטעטיגט, אבער
דאס מיינט אז פאר דריי טעג וועסטו נישט קענען
גיין אין מקוה, "זאגט ער מיר.

"אוי וויי", קלער איך צו מיר, "ווי אזוי וועל איך
קענען אריבערגיין א טאג און קיין מקוה? דער רבי
זאגט דאך הייליגע זאכן אויף דער ענין פון מקוה.
איך האב מיר דערמאנט אז היינט אינדערפרי
האב איך געזאגט א תפלה (תפלה כ"א חלק ב')
אין לקוטי תפלות, ווי ר' נתן רעדט דארט ארום
וועגן שלא עשני גוי, זיך פרייען מיט אלע נקודות
טובות. איך האב אנגעהויבן צו דאנקן דעם
אויפערשטן אז איך האב ביו יעצט זוכה געווען
צו גיין יעדן טאג אין מקוה און דערביי האב איך
מתפלל געווען צו ווייטער קענען גיין אין מקוה.

איך קום אן צום דעם איד אין שטוב, ער געבט
א קוק און באשטעטיגט אז דער מצב איז נישט
געפערליך. ער קען ארויפלייגן א שטארקן
פלאסטער וואס מיט דעם וועל איך קענען גיין
אין מקוה.

א שמועס מיט'ן זיידן

נישט סתם א שפיל. גרויסע צדיקים פלעגן שפילן דריידל חנוכה, און פורים האבן מיר דעם גראגער-שפיל צו אויסמעקן המן. אבער איך מיינ נישט גאר די הייליגע שפילערייען גאר אפילו פשוט זיך שפילן אזוי ווי קינדער שפילן זיך אין חדר איז אויף א וועג צו דינען דעם באשעפער. ס'איז דא א צייט ווען די קינדער זאלן ארומלויפן און זיך אויסטשויבען אביסל און צוריק קומען פרישער לערנען ווייטער די הייליגע תורה. אויפן הייליגן רבי'ן ווערט דערציילט אין שבחי הר"ן אז כאטש ער איז געווען זייער א הייליג קינד אז ער פלעגט זיצן אין חדר און פראבירן טראכטן פונעם אויבערשטן און גאר אסאך גרויסע השגות, דאך פלעגט ער זיך שפילן און מאכן "מעשה נערות" טאנצן און לויפן א.ד.ג.

און אויב חס ושלום דאס שפילן איז אויף אן אופן פון קריגערייען איז דאס זיכער פארקערט פון א מצוה...

בערעלע, הער זיך איין א מעשה. ווי באוואוסט איז אין אומאן געווען א גרופע אפיקורסים, אידן וועלכע זענען ליידער אפגעפארן פון אידישן וועג, זיי זענען געווען פון די ערשטע משכילים, וואס האבן אריינגעברענגט די פארקרומטע דעות פון השכלה אין פלל ישראל. דריי פון זיי זענען געווען זייער געלערנט מיט פיל חכמות חיצונות און זענען אויך געווען זייער גאנט צו די מלוכה אין יענע צייט. איינער האט געהייסן חייקל מיט זיינע צוויי איידעמער לאנדא און הירש בער. זייער השפעה ביים קייזער איז געווען אזוי שטארק אז וועלכער צדיק וואס האט גאר געוואלט קומען וואוינען אין אומאן האבן זיי שוין אנגעדרייט ביי די מלוכה זיי צו פארשיקן. אבער ווען דער הייליגער רבי אין געקומען המשך קומענדיג זייט

זאג מיר בערעלע מיט וואס האסטו זיך היינט געשפילט? איך וויל מיט דיר ארומרעדן וועגן דער ענין פון זיך שפילן...

בערעלע: זיך שפילן? זידי קען זיך שפילן? וואס האט שפילערייען מיט עבודת ה'?

זיידע: הא, זייער גוט פֿרעגסטו צדיק'ל, הער מיך אויס, יעדע זאך אויף דער וועלט קען זיין א מצוה אדער חס ושלום פארקערט, עס ווענדט זיך פאר וועלכע תכלית מען טוט דאס. אויב מען שפילט זיך סתם לשם שפילן, פארברענגען און פארפאטשקען טייערע צייט איז זיכער נישט ריכטיג, אבער אמאל איז שפילן אויף א וועג צו דינען דעם אויבערשטן.

בערעלע: לעצטע וואך חנוכה האבן מיר געשפילט דריידל.

זיידע: ריכטיג! דער רבי לערנט אונז אז אין דעם דריידל זענען באהאלטן הויכע סודות, ס'איז

די הייליגע תלמידים האבן געהאט אביסל חלישות דעת דערפון, דער רבי אבער האט באמערקט זייער חלישת דעת האט ער זיך אנגערופן אזוי:

איך וועל אייך דערציילן א מעשה. א קעניג האט זיך אמאל געשפילט מיט זיין פריינד מיט די שפיל שאך, אבער אינמיטן די שפיל האט דער קעניג'ס פריינד פארלוירן די יראת הכבוד און דער מלך האט פארגעסן אז ער איז מלך, דער פריינד האט פארגעסן אז ער זיצט אנטקעגן דעם מלך, און די שפיל האט זיך געפירט אזוי ווי צוויי פשוט'ע מענטשן שפילן, ווען דער קעניג געוויינט איין מאל און איין מאל געוויינט דער פריינד דעם שפיל. אינמיטן די שפיל זענען אריינגעקומען די

שרי המלוכה, ווען דער פריינד האט געזען די חשוב'ע שרים האט ער זיך דערמאנט אז ער זיצט אנטקעגן דעם קייזער, האט ער זיך אנגעהויבן שפילן נישט אזוי עכט, ער האט זיך דירעקט געמאכט דורכפאלן דעם שפיל כדי דער קעניג זאל געוויינען און נישט פארשעמט ווערן אנטקעגן די שרים, דער מלך וואס האט פארשטאנען די זאך האט זיך אנגערופן צו זיין פריינד און געזאגט: "וואס איז געשען? פארוואס שפילסטו נישט גוט? ס'האט גארנישט מיט דיר צו טון, מיט די חשוב'ע שרים פיר איך מיינע מדינות, און מיט דיר שפיל איך שאך...." האט דער הייליגער רבי געוויזן אויף ר' נתן מיט ר' נפתלי און געזאגט: "מיט אייך פיר איך מדינות, און מיט זיי שפיל איך שאך...".

קיי אומאן האט ער גערעדט מיט זיי מיט א געוואלדיגע חכמה, אז נישט נאר זיי האבן אים נישט שלעכטס געטון נאר זיי האבן זיך מקרב געווען צום הייליגן רבי'ן און געבעטן ביי אים ער זאל זיך קומען באזעצן אין די שטאט אומאן.

ווען דער הייליגער רבי ז"ל האט שוין געוואוינט אין אומאן פלעגן זיי אסאך אריינקומען צום רבי'ן און דער רבי האט זיי מקרב געווען מיט חכמה און

אריינגעגעבן אויך אין זיי יראת שמים אז זיי פלעגן באקומען הרהורי תשובה.

דער רבי האט געזאגט אז ווען זיי קומען אריין צו אים מיט די

ביסל הכנעה וואס זיי האבן, מיט דעם וואס זיי קומען צום צדיק ווערט א גרויסער תיקון אין אלע וועלטן...

איינמאל זענען די אפיקורסים געקומען צום רבי'ן און דער רבי האט זיך געשפילט מיט זיי דער שפיל "שאך". אזוי ווי דער סדר איז אז ווען מען שפילט ווערט מען היימיש, זענען די אפיקורסים אויך געווארן אזוי היימיש מיטן רבי'ן אינמיטן די שפיל אז זיי האבן פארגעסן פון די יראת און דרך ארץ ווי אזוי מען דארף זיצן קעגן א צדיק. פלוצלונג זענען אריינגעקומען ר' נתן ז"ל און ר' נפתלי און זיי האבן נישט געגלייבט וואס זיי זעען פאר זייערע אויגן, זיי האבן דאך געוואוסט די מורא'דיגע גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן, און אזוי פירן זיי זיך אויף ביים הייליגן רבי'ן?

דער רבי לערנט אונז גוטע מדות...

אלעמאל דאס ווארט אויפן פלאץ, פלאנט ער אויס גאנצע געשיכטעס וואס זענען קיינמאל נישט געשטויגן און נישט געפלויגן פדי ער זאל ווייזן פאר די חברים אז ער האט אויך וואס אריינצורעדן. אזוי איז דא אן א שיעור ביישפילן אויף דער זאך ווי מיר אלע ווייסן אויף די שווערע מלחמה צווישן דער אמת וואס איז איינגעקריצט אין טיפעניש פון הארץ פון יעדער איד, צו דער עצת היצר וואס פראבירט צורעדן זיך צו גרינגער מאכן און מסדר זיין אלע שוועריגקייטן מיט אפאר ליגנט.

רוב קינדער און אויף אסאך גרויסע מענטשן מיינען בטעות אז דער עיקר פראבלעם אין א ליגנט איז דער יענעם אפנארן, עס קוקט אויס אז מען בעולה'ט א צווייטן מיט דעם וואס מען בלאפט אויף אים, דער אמת איז אבער אינגאנצן פארקערט, די תורה זאגט 'מדבר שקר תרחק' די פשוט'ע פשט דערפון איז אז מען דארף זיך דערווייטערן פון שקר. צדיקים ערקלערן די זאך נאך טיפער, 'מדבר שקר' אויב דו וועסט זאגן ליגנט 'תרחק' וועסטו זיך דערווייטערן פון באשעפער און אויך פון זיך אליין.

אמת איז דער עיקר וואס אלעס איז געוואנדן אין דעם. דער הייליגער רבי זאגט, דאס איז די זאך וואס אויף דעם שטייט די גאנצע התקרבות צום צדיק. וויבאלד אמת איז אזא געוואלדיגע זאך לייגט זיך דער בעל דבר אויף דעם מיט אלע כוחות און מיטלען, צו אריינברענגען אין אידישע קינדער פאלשקייט, נאך אין די קינדערישע יארן איז דא א שווערע נסיון אויף יעדן קינד אין א שווערע מינוט, צו ער זאל זאגן א ליגנט און זיך ארויסדרייען אדער זיך שטארקן און זאגן דעם אמת, דאס איז א נסיון ביי יעדעס קינד, כאטש יעדער קינד מיינט אז דאס גייט אריבער נאר אויף אים.

צום ביישפיל: א אינגל וואס האט זיך פארשפילט און אהיים געקומען שפעט און ער האט מורא צו זאגן פאר דער מאמע דעם אמת פארוואס ער האט פארשפעטיגט, אדער פילט זיך א קינד עלנד אליין און ער וויל זיין א חלק פון די חברים וואס רעדן און פארציילן זאכן אין חדר, ער ווייסט אבער נישט וואס צו זאגן, ער האט נישט

מַרְע' נִישְׁט צו זאָגן קיין ליגנט! אזוי ווי ר' נ'תן בעט פון באשעפער 'שלא יצא מפי דבר שקר לעולם!', און אויף אויב איז מען שוין יא געפאלן חס ושלום און געזאגט א פאלשע זאך פון מויל, דארף מען תשובה טון אויף דעם צווישן זיך און באשעפער.

אויף דעם דארף מען אסאך בעטן רחמים ביים באשעפער, צו זוכה זיין צו זיין אמת'דיג אין אזא פאלשע וועלט. יעדעס קינד קען דאס בעטן: "רבוננו של עולם איך וויל זיין אמת'דיג, ראטעווע מיר פון אלע מיני שקרים, העלה מיר טאטע איך זאל גיין אין די גלייכע ליכטיגע וועגן, ווייל דער צדיק לערנט אונז אויס אז דאס קען מען נישט אליין, נאר מען דארף אסאך תפלה און התקשרות צו די צדיקים האמתיים דאס מיינט די אמת'ע צדיקים וואס האבן אויסגעטראטן א אמת'ע וועג פאר אונז, און האבן דעם כח דאס צו אריינברענגען אין אונז".

ווייל דער עיקר חזן פון א תפלה צום באשעפער איז נאר ווען עס איז מיט אמת, און ווען א מענטש געוואוינט זיך צו צו זיין פאלש, דאן פארלירט ער זיין פארבינדונג צו די אמת'ע נקודה פון זיך אליין, וואס וויל איך, וואס פיל איך וכו', און ער פאנגט זיך אן צו דרייען אין די פינסטערניש.

ר' נתן זצ"ל פלעגט זאגן ווער עס באנארט נארט נאר זיך אליין אפ! ווער עס שווינדלט, שווינדלט נאר אויף זיך אליין א.א.וו. אז מיר קינדער זאל זיך נעמען נאר איין רגע ישוב הדעת און צו זיך טראכטן: 'ווי אזוי קוק איך אן איינער וואס רעדט נישט אמת?' יעדער קוקט אים זייער אראפ, חוץ פון דעם וואס א ליגנער ווערט נישט באגלייבט ביי קיינעם, געוואוינט ער נאך צו זיין נפש צו זיין פאלש. דעריבער דארף מען האבן א מורא'דיגע שטארקייט אין דעם זאך, זאל זיין וואס זאל נאר זיין איך גיי מיטן אמת! איך וויל זיין א איש אמת!

עס איז דא אסאך דרגות אין אמת וואס מען קען צוקומען דערצו, אבער די ערשטע זאך פאר אלעס איז 'סור

די עלעוועטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

5 דער בן מלך און בן שפחה וועלכע זענען פארביטן געווארן

איבער דעם רופט מען היינט די מדינה פארקערט. דאס קלוגע לאנד און דער ניירישער מלכות. האט דער מלך צוואה גלאזט אז סע וועט זיך גיפניען אזוי א חכם וואס ער זאל קענען אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. זאל ער זיין מלך.

און האט אנגוזאגט דעם זון אז סע וועט זיך גיפניען אזוי א מענטש. זאל ער אים אפטרעטן די מלוכה. דהיינו אז סע וועט זיך גיפניען אזוי א חכם. וואס ער וועט זיין אזוי א ווילד גרויסער חכם. וואס אקעגין אים וועלן זיי אלע זיין נערנים. זאל ער ווערן מלך.

ווארין דער מענטש וועט זיך ווידער אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. דאס ניירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. ווארין זיי זענען זיך אלע נערנים אקעגין אים. בכן זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט דיך דא אונטער (אזוי האבן אלץ די שרים צו אים גזאגט).

נאך האבן זיי אים גזאגט די פרוב וועט זיין אויב דו ביסט אזוי א חכם. באשר סע איז דא פארהאנדין א גארטין וואס סע איז איבער גיבליבן פון דעם מלך וואס סע גיווען. וואס ער איז גיווען זייער א גרויסער חכם.

און דער גארטין איז זייער א ווילד חידוש. סע וואקסן אין אים כלי מתכות (דהיינו כלים פון אייזן ווארג) זילבערנע כלים און גילדענע כלים. און ער איז א ווילד חידוש זייער. נאר מע קען ניט אריין גיין אין דעם גארטין. ווארין אז איין מענש גייט אין אים אריין.

אזוי הייבט מען אים אן תיכף צו יאגן. און מע יאגט. און ער שרייט און ער ווייסט גאר ניט און זעהט גאר ניט ווער סע יאגט אים און אזוי יאגט מען אים אלץ ביז מע מאכט אים אנטלויפן פון דעם גארטין. בכן וועלן מיר זעהן אויב דו ביסט איין חכם. אז דו וועסט קענען אריין גיין אים דעם גארטין.

האט ער גיפרעגט צו מע שלאגט דעם מענשן וואס ער גייט אריין. האבן זיי גזאגט. דער עיקר איז מע יאגט אים. און ער ווייסט גאר ניט ווער סע יאגט אים. און ער מוז אנטלויפן מיט גרויס בהלה זייער.

און דער אמתיר בן מלך. מחמת ער איז שוין גיווארן א מבין דבר מתוך דבר. איז ער דארט אום גיגאנגען ביי דעם טויער פון דער מדינה. און ער האט פארשטאנען אז סע איז יא גימאלט אז ער זאל זיך דאס אונטער נעמען.

אז ער זאל אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען ווארין ער איז זיך שוין גיווארן איין מבין דבר מתוך דבר. איבער דעם האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט האטשע ער האט נאך ניט גוואוסט ווי אזוי. וויךמיר וועט ער דאס קאנען אז ער זאל אומקערן דעם ערשטן נאמען צו דער מדינה.

נאר פון דעסוועגן פארט ווייל ער איז גיווארן א מבין דבר מתוך דבר האט ער פארשטאנען אז סע איז גימאלט. האט ער זיך מיטש גיווען. ער וועט זיך הייסן אריין לאזן.

און ער וועט זיך דאס אונטער נעמען אז ער זאל אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. וואס וועט ער דא צו לייגן.

האט ער גזאגט (צו די מענשן וואס זי האבן אים ניט גיוואלט אריין לאזן) אז זיי זאלן אים אריין לאזן און ער וועט זיך אונטער נעמען דאס דאזיגע אז ער זאל אום קערן דער מדינה דעם ערשטן נאמען. האט מען אים אריין גילאזט.

און מע האט מודיע גיווען די שרים אז סע גיפניט זיך אזו איין מענש. וואס ער וויל זיך דס אונטער נעמען ער זאל אומקערן דער מדינה דעם ערשטן נאמען.

האט מען אים גיבראכט צו די שרים פון דער מדינה. האבן אים די שרים גזאגט. דו זאלסט וויסן. אז מיר זענען אויך קיין נערנים ניט חס ושלום. נאר דער מלך וואס סע גיווען.

ער איז גיווען א ווילד גרויסער חכם זייער. וואס אקעגין אים. זענען מיר אלע גיווען נערנים.

איבער דעם פלעגט מען די מדינה צו רופן דאס ניירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. דערנאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיבליבן דער בן מלך. און דער בן מלך איז אויך א חכם. נאר אקעגין אונז איז ער גאר קיין חכם ניט.

ווארין אזוי האבין זיי דערצייילט מענשן וואס זיי זענען אהין אריין גיבאנגען. (אזוי האבן אלץ גיזאנט די שרים צו דעם אמתיר בן מלך).

האט ער זיך אויף גיהויבן און איז גיבאנגען צו דעם גארטן. האט ער גיזעהן ס'ע איז פארהאנדן א מויער ארום אים. און דער טויער איז אויפן. און ס'ע קיין שומרים דארט נישט פארהאנדן.

ווארין מע באדארף בונדאי נישט קיין שומרים צו דעם גארטן (ווארין ס'ע קאן זיך קיינער אין אים נישט אריין גיין פ"ל) איז ער גיבאנגען ביי דעם גארטן (ד'היינו דער אמתיר בן מלך)

האט ער א קוק גיטאן. האט ער דערזעהן אז ס'ע שטייט דארט לעבן דעם גארטן א מענש. ד'היינו ס'ע איז דארט גיווען אויס גימאלט א מענש. האט ער ווייטער א קוק גיטאן

האט ער גיזעהן אז איבער דעם מענשן איז פארהאנדן איין טאבליצע. און דארט שטייט אנגישריבן אז דער מענש. דאס איז גיווען א מלך פאר כמה מאות שנים. (פאר וויפיל הונדערט יאר) און אין די צייטן פון דעם מלך איז גיווען שלום. ווארין ביז דעם מלך איז גיווען מלחמות. און אזוי נאך אים איז גיווען מלחמות און אין די טעג פון דעם מלך איז גיווען שלום.

האט ער פארשטאנען. ווארין ער איז זיך שוין גיווען א מבין דבר מתוך דבר. אז ס'ע איז גאר גיווענט אין דעם מענשן. אז מע גייט אין דעם גארטן אריין און מע הייבט אן צו יאגן. באדארף מען גאר נישט צו אנטלויפן נאר מע זאל זיך שטעלן לעבן דעם מענשן דורך דעם וועט מען ניצול ווערן.

נאך מער אפילו אז מע זאל נעמען דעם מענשן און מע זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין. אזוי וועט קענען איםיליכער מענש אריין גיין בשלום אין דעם גארטן אריין. (אזוי האט אלץ פארשטאנען דער אמתיר בן מלך ווייל ער איז גווען א מבין דבר מתוך דבר) האט ער זיך אויפגיהויבן און איז אריין גיבאנגען אין דעם גארטן אריין. און תיכף ווי מע האט אים אנגיהויבן צו יאגן.

איז ער גיבאנגען און האט זיך גישטעלט לעבן דעם מענשן וואס ס'ע גישטאנען לעבן דעם גארטן פון דרויסן און דורך דעם איז ער ארויס בשלום און ס'ע האט אים גאר נישט גישאט ווארין אנדערע אז זיי זענען אריין גיבאנגען אין דעם גארטן און מע האט זיי אנגיהויבן צו יאגן.

זענען זיי אנטלויפן גיווארין מיט גרוס בלה זייער. און זיי זענען גישלאגן גיווארין דורך דעם. און ער איז ארויס בשלום ושלחה. דורך דעם וואס ער האט זיך גישטעלט לעבן דעם מענטשן.

און די שרים האבן דאס גיזעהן און האבן זיך זייער פארוויינדערט. וואס ער איז ארויס בשלום. דערנאך האט ער ג'הייסטן (ד'היינו דער אמתיר בן מלך האט ג'הייסטן) אז מע זאל נעמען דעם מענשן. און מע זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין האט מען אזוי גיטאן.

אזוי זענען אלע שרים אריין גיבאנגען אין דעם גארטן אריין און זיי זענען זיך דארט דורך גיבאנגען און זענען ארויס בשלום.

האבן זיך די שרים צו אים אנגיוויפן. פון דעסט וועגן פארט האטשע מיר האבן פון דיר גיזעהן אזוי א ואף. פון דעסט וועגן פארט. פון איין ואף וועגן. קומט דיר נאך נישט אפצוגיבן די מלוכה. מיר וועלן דיר פרויבן נאך מיט איין ואף.

באשר דא איז פארהאנדן א שטול פון דעם מלך וואס ס'ע גיווען. און די שטול איז זייער הויף. און ביי דער שטול שטייען אליקליי חיות און עופות פון האלץ אויס גישניצט.

און פאר דער שטול שטייט א בעטיל און ביי דעם בעט שטייט א טיש און אויף דעם טיש שטייט א לייכטער. און פון דער שטול גייען ארויס גישלאגנע וועגן.

און די וועגן זענען גימויערט. און די וועגן גייען ארויס פון דער שטול אין אלע זייטן. און קיין שום מענטש ווייסט גאר נישט וואס ס'ע איז די ואף פון דער שטול מיט די וועגן און די וועגן אז זיי גייען ארויס און ציהען זיך אןעק א שטיק. שטייט דארט א גילדינער לייב.

און אז א מענש זאל צו אים צו גיין. וועט ער עפניגען דאס מויל און וועט אים איינשלינגען. און ווייטער פון דעם לייב ציהט זיך דער וועג נאך ווייטער.

און אזוי ביי די איבריגע וועגן וואס זיי גייען ארויס פון דער שטול. ד'היינו ביי דעם אנדערין וועג וואס ס'ע גייט ארויס פון דער שטול צו איין אנדערע זייט. איז אויך אזוי.

און אזוי די עופות און די חיות מוז מען זיי אויך אלע איבער שטעלין. מע זאל נעמען דאס עוף פון דעם ארט און מע זאל עס שטעלין אויך דעם ארט.

און אזוי אלע מוז מען אלץ איבער שטעלין אנדערש. ווארין דער מלך האט אלץ אין מיסטגע פארשטעלט מיט חכמה כדי קיינער זאל ניט וויסן וואס מע מיינט.

ביז סע וועט קומען דער חכם וואס ער וועט קאנען פארשטיין ער זאל אלץ מסדר זיין אזוי ווי מע באדארף. און אזוי דער לייב וואס ער שטייט דארט ווי דער וועג גייט ארויס פאדארף מען אים אהין שטעלין.

און אזוי אלע באדארף מען אלץ איבער שטעלין האט ער גיהייסן אז מע זאל אלץ מסדר זיין ווי מע באדארף. מע זאל ארויס נעמען דאס רייזילע פון אונטן און מע זאל עס אריין זעצן אויבן. און אזוי די אלע זאכן זאל מען אלץ איבער שטעלין און מע

זאל זי מסדר זיין אנדערש (אזוי ווי מע באדארף אזוי ווי ער האט גיהייסן) ווי מע האט אזוי גיטאן. האבין אנגיהויבן אלע צו שפילן דעם וואוילין ניגון וואס ער איז זייער א ווילד חידוש.

און זיי האבין אלע גיטאן דאס וואס זיי באדארפן צו טון אזוי האט מען אים אפגיגעבן די מלוכה. (דהיינו דעם אמתיו בן מלך וואס ער האט די אלע חקמות באוויזן כ"ל).

האט ער זיך אנגירופין און האט גיזאגט צו דעם בן השפחה. היינט פארשטיי איך אז איך בין טאקע דער אמתיר בן מלך און דו ביסט דער בן השפחה באמת.

פארצייטן אז מע פלעגט שמוסין סבלה פלעגט מען שמוסין מיט אזוי א לשון (ווי די מעשה איז) וכו'. די מעשה איז. א ווילד חידוש. און סע נאר איינס. די בהמות וכו'. און די שטול און דער נארטן וכו'. סע נאר איינס. אמאל הייסט עס אזוי אמאל אזוי.

דער פירוש פון דער מעשה. איז אזוי ווי די שטול וואס דער מלך האט גימאכט וואס דער עיקר חכמה איז אז מע זאל וויסן ווי אזוי מסדר צו זיין איטליכע זאך אזוי אויך ווער סע איז א גרויסער בקי אין ספרים. און איז א גרויסער חכם באמת. קאן ער פארשטיין דאס פירוש. נאר מע מוז וויסן מע זאל גוט מסדר זיין. ווארין אמאל הייסט די זאך אזוי אמאל אזוי. אז וואויל איז דעם וואס ער וועט זוכה זיין דאס צו פארשטיין. דאס האט אלץ ער אליין ע"ה גישמוסט נאך דער מעשה.

אז דער וועג ציהט זיך א שטיק אנוועק. שטייט דארט איין אנדערע תיח. דהיינו א לעמפערט פון אייזן ווארק. און דארט קאן מען אויך צו אים ניט צו גיין (כ"ל ווארין ער וועט איין שלינגעו) און ווייטער פון דעם לעמפערט ציהט זיך דער וועג ווייטער.

און אזוי איז ביי די איבריגע וועגין. און די דאזיגע וועגין. ציהען זיך און גייען אין דער גאנצער מדינה. און קיין שום מענטש ווייסט ניט וואס די זאך איז פון דער שטול מיט די אלע זאכן מיט די וועגין. בכן וועסטו דערמיט גיפירובט ווערין. אויב דו וועסט קאנען וויסן די זאך פון דער שטול מיט דעם אלימען.

האט מען אים גוויזן די שטול. האט ער גיזעהן אז זי איז זייער הויך וכו'. איז ער גיזאנגען צו דער שטול. האט ער א קוק גיטאן. האט ער פארשטאנען אז די שטול איז גימאכט גינארין פון דעם האלץ פון דעם קעסטיל (דהיינו די קלי וואס דער מענטש פון דעם וואלד האט אים גישענקט כ"ל)

האט ער ווייטער גיקוקט. האט ער גיזעהן. אז סע גייט אפ פון דער שטול פון אויבן עפעס א רייזילע. און אז די שטול זאל האבין דאס רייזילע. וואלט די שטול גיהאט דעם כח פון דעם קעסטיל. (דהיינו די קלי הנ"ל וואס זי האט גיהאט דעם כח. אז מע פלעגט די קלי צו לייגן אויף עפעס א בהמה אדער א תיח וכו' האט אנגיהויבן צו שפילן כ"ל)

האט ער ווייטער גיקוקט. האט ער גיזעהן אז דאס רייזילע וואס סע גייט אפ אויבן פון דער שטול. דאס רייזילע ליגט אונטן אין דער שטול. באדארף מען דאס רייזילע ארויס נעמען פון אונטן און אריין זעצן עס אויבן אזוי וועט די שטול האבין דעם כח פון דעם קעסטיל (הנ"ל) ווארין דער מלך וואס ער איז גיווען האט איטליכע זאך גיטאן מיט חכמה און האט אלץ פארשטעלט.

כדי קיינער זאל ניט פארשטיין די זאך וואס ער מיינט ביז סע וועט קומען אזוי א ווילד גרויסער חכם וואס ער וועט זיך שטויסן און וועט קענען צוטרעפן אלץ איבער צו בייטין. און מסדר צו זיין אלע זאכן אזוי ווי מע דארף. און אזוי דאס בעטיל. האט ער פארשטאנען אז מע באדארף עס אביסיל אנוועק רוקין פון דעם ארט ווי סע שטייט.

און אזוי דעם טיש באדארף מען אויך אביסיל אנוועק רוקין פון דעם ארט און אזוי דעם לייכטער באדארף מען אויך אביסיל אנוועק רוקין פון אים ארט.

**צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
אריין נאך שבת אין טעל-ליין
72-3333-02 אויף קנעפל זיבן
זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
זאך איז תפלה".**

**דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
זייטליך שבת אינדערפרי פרשת מקץ
ביים דאווענען איז
הילד החשוב עמרם פישמאן
אלע קינדער וואס האבן געווינען די לעצטע וואכן
קענען דאס אפנעמען ביי ר' יואל יאראוויטש**

אדער אין בן איש חי 54 דירה 11

בחינה אויף ספורי מעשיות

די עלעפטע מעשה (5) דער בן מלך און בן שפחה וואס זענען פארביטן געווארן

- ט. וואס האט דער בן המלך פארשטאנען ווען ער האט דאס געזעהן?
 אז ווער עס גייט אריין אין גארטן און מייאגט אים דארף ער זיך שטעלן נעבן דעם מענטש
 אז אויב מיוועט נעמען דעם מענטש און מיוועט עס אריין לייגן אין דעם גארטן וועט יעדער קענען אריין גיין
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 י. דער שטול מונעט קעניג איז געווען הויך אדער נידריג?
 הויך
 זייער הויך
 נידריג
 יא. פארוואס קען מען נישט גיין נאנט צום שטול?
 ווייל ווען מ'קומט נאנט הייבט מען אהן אים צו נאכלויפן
 ווייל ווען מ'קומט נאנט שלאגן אים די שרים
 ווייל אויפן וועג שטייט א לייב פון גאלד און אז א מענטש זאל צו אים צוגיין וועט ער עפענען די מויל און אים אריינלעגען
 יב. פארוואס קען מען נישט גיין נאנט צום שטול דורך דעם אנדערן וועג וואס גייט ארויס פון שטול?
 ווייל ווען מ'קומט נאנט הייבט מען אהן אים צו נאכלויפן
 ווייל ווען מ'קומט נאנט שלאגן אים די שרים
 ווייל דארטן שטייט א לעמפערט פון אייזן און אז א מענטש זאל צו אים צוגיין וועט ער אים איינשלינגען
 יג. וואס האט דער בן המלך געזעהן אז עס פעלט (גייט אפ) פון אויבן פון דער שטול?
 א רייזעלע
 א קרוין
 א טאגל
 יד. וואס איז געווארן מיט די שטול ווען מ'האט אלעס מסדר געווען אויפ'ן ריכטיגן סידר, און וואס האט מען אים געגעבן פאר דעם?
 זיי האבן אנגעהויבן זיינען דעם וואונדערליכן ניגון, און מ'האט אים אפגעגיבן די מלוכה
 זיי האבן אנגעהויבן זיינען דעם וואונדערליכן ניגון, און מ'האט געגיבן די מלוכה פאר די בן השפחה
 זיי האבן אלע אנגעהויבן טאנצן, און מ'האט אים אפגעגיבן די מלוכה
 טו. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געזאגט פאר'ן אמת'ער בן השפחה?
 יעצט פארשטיי איך אז איך בין דער אמת'ער בן המלך
 יעצט פארשטיי איך אז דו ביסט דער אמת'ער בן השפחה
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 טז. וואס לערנסטו זיך ארויס פון די מעשה?
 אז ביים סוף וועט מען זעהן אז יעדער איד איז דער אמת'ער בן המלך
 אז ווען מ'האט די ריכטיגע סדר ווערט אלעס פאררעכטן

- א. וואס האט דער אמת'ער בן המלך פארשטאנען נאכדעם וואס ער איז געווארען א מבין דבר מתוך דבר?
 ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די ערשטע טאמען "די נארשיע לאנד און קלוגער מלכות"
 ער האט פארשטאנען ווי אזוי ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען
 ער האט פארשטאנען אז ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען - כאטש ער ווייסט נישט וויאזוי
 ב. האט מען אים אריינגעלאזט אין די מדינה?
 יא
 ניין
 נאר טאכן אויפווען אז ער וועט קענען טוישן די נאמען פון די מדינה
 ג. וואס האבן די שרים געזאגט פאר'ן בן המלך?
 אז עס איז נישט שווער צו צוריק קערן דעם נאמען ווייל די מדינה זענען נעריים
 אז די מדינה זענען נישט קיין נעריים נאר אנטקעגן דער קלוגער קעניג וואס איז געשטארבן זענען מיר אלע געווען נעריים
 אז דער קעניג איז נישט געווען אזוי קלוג נאר ער האט געהאט א עצה געבער
 ד. פארוואס האבן זיי נישט אריינגעלאזט נאר ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען פון די מדינה?
 ווייל די שרים האבן געוואלט אז ס'זאל זיין א קלוגער קעניג פאר די מדינה
 ווייל דער קעניג האט געלאזט צוואה אז ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען ער זאל ווערן קעניג
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
 ה. וואס האט געוואקסן אין די גארטן פון דער פריערדיגע קעניג?
 פרוכט און גרינצייג
 שיינע בלומען
 אייזערנע כלים זיכערנע כלים און גאלדענע כלים
 ו. וואס האט פאסירט צו ווער ס'האט געוואלט אריין אין גארטן?
 מ'הייבט אים אהן זייער צו יאגן
 מ'שלאגט אים
 מ'לאזט אים אריין גיין רוהיג
 ז. האט די גארטן געהאט שומרים?
 יא
 ניין
 ס'האט געהאט א שלאס
 ח. וואס איז געשטאנען אויף די טאבלעצ וואס איז געווען העכער דעם אויסגעמאלענע מענטש?
 אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום
 אז ער איז געווען קעניג פאר א פאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען מלחמות
 אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-02-5

1-518-329-9149

טרעף צען קליינע חילוקים צווישן די צוויי בילדער

הרפסת הגליון נתגרב
לע"נ רבי נתן בן רבי נפתלי הערץ ו"ל
היא-צייט עשרה כטבת

הרפסת הגליון נתגרב
ע"י ר' יצחק בעריגנשטיין הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב